

BR. 7M-U-1432-P-13-13/15-18-1

PRIMLJENO

POSREDOVANJE NEPOSREDNO O POŠTI
dana 20-04-2015

dne 31-03-2015

Omot u prilogu. Primjeraka 1, Priloga
Poslovni broj: Usž-159/2014-4

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB
Frankopanska 16

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda
predsjednice vijeća, i članica
vijeća te sudske savjetnice, zapisničarke, u upravnom sporu tužiteljice Marije
Hrebac iz, koju zastupa
protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mutimira
5, kojeg zastupa predsjednica Dalija Orešković, radi sukoba interesa, odlučujući o žalbi
tužiteljice protiv rješenja Upravnog suda u Rijeci, posl. broj: 4 UsI-1742/13-13 od 9. siječnja
2014., u sjednici vijeća održanoj 26. veljače 2015.

riješio je

- I. Žalba protiv točke I. rješenja se odbacuje.
- II. Žalba protiv točke II. rješenja se odbija.

Obrazloženje

Rješenjem Upravnog suda u Rijeci pod točkom I. odbijen je prijedlog tužiteljice za određivanje odgovornog učinka tužbe, a točkom II. odbijen je prijedlog tužiteljice za izdavanje privremene mjere kojom se do pravomoćnog okončanja spora ili do drugačije odluke suda odgađa izvršenje odluke Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa SI-19/13 od 20. lipnja 2013. godine.

Protiv navedenog rješenja tužiteljica je podnijela žalbu kojom pobija rješenje u cijelosti iako je u uputi o pravnom lijeku jasno navedeno da protiv odluke iz točke I. izreke rješenja žalba nije dopuštena (članak 67. stavak 1. u vezi sa člankom 26. Zakona o upravnim sporovima), a protiv odluke iz točke 2. izreke rješenja žalba je dopuštena (članak 67. u vezi sa člankom 47. stavkom 3. Zakona o upravnim sporovima).

Žaliteljica u žalbi navodi da je sud pogrešno utvrdio činjenično stanje kada je iz činjenica i dokaza koji se nalaze u spisu izveo krivi zaključak kako za tužiteljicu neće nastati teško nadoknadiva šteta, te da odgoda izvršenja nije protivna javnom interesu. Tužiteljica ističe da izvršenjem odluke tuženika prestaje biti predsjednik nadzornog odbora trgovačkih društava Sunčani Hvar d.d. i Croatia banke d.d. Odlazak s mjesta predsjednika nadzornog odbora oba trgovačka društva predstavlja štetu. Kako se tužiteljica sama ne imenuje u nadzorni odbor navedenih trgovačkih društava jer uopće ne posjeduje dionice navedenih društava niti je njihov većinski vlasnik, to se tužiteljica niti ne može naknadno ponovno imenovati kao predsjednik nadzornog odbora navedenih društava ukoliko sud prihvati tužbeni zahtjev. Stoga se tužiteljica više ne može nakon izvršenja odluke nikada vratiti na mjesto predsjednika nadzornog odbora navedenih trgovačkih društava jer to ne ovisi o njenoj volji pa samim time kriv je zaključak suda kako tužiteljica ne trpi takvu štetu koja se ne bi mogla

popraviti. Tužiteljica trpi štetu. Neimovinska šteta u konkretnom slučaju predstavlja povredu prava osobnosti te uvrede i časti koja se ne može niti naturalnom restitucijom popraviti niti se izraziti protuvrijednost u novcu već se ista namiruje pravičnom naknadom. Tužiteljica smatra da ona trpi štetu koja se ne može niti izraziti u novcu niti popraviti naturalnom restitucijom te je potpuno jasno kako je sud pogrešno utvrdio činjenično stanje kada je zaključio da bi se tužiteljčina šteta mogla lako popraviti u slučaju prihvaćanja tužbenog zahtjeva.

Što se tiče pitanja javnog interesa odnosno da privremena mjera nije protivna javnom interesu tužiteljica ističe kako sud potpuno krivo tumači navedenu odredbu Zakona o upravnim sporovima. Naime, sud u svom obrazloženju navodi kako nije ostvarena pretpostavka da određivanje odgode izvršenja rješenja ne predstavlja javni interes, što je protivno odredbama Zakona o upravnim sporovima koje govore o tome da odgoda izvršenja ne smije biti protivna javnom interesu. Smatra da je sud potpuno krivo primijenio materijalno pravo odnosno uopće nije primijenio pravo kada je odbio prijedlog za donošenje privremene mjere budući da su materijalne odredbe o privremenoj mjeri propisane Ovršnim zakonom. Ističe da je člankom 347. stavak 2. Ovršnog zakona propisano da sud određuje privremenu mjeru ako je to nužno radi sprečavanja nastanka nenadoknadive ili teško nadoknadive štete, nasilja ili ako iz drugih važnih razloga to potrebno radi osiguranja pravnog reda sud može odrediti mjeru kojom će se privremeno urediti sporni odnosi među strankama. Stoga kako sud nije primijenio materijalno pravo odnosno Ovršni zakon tužiteljica smatra da je osporeno rješenje nezakonito te ga u cijelosti treba ukinuti i predlaže da Visoki upravni sud preinači rješenje suda prvog stupnja te odredi privremenu mjeru kojom će odgoditi izvršenje odluke tuženika, podredno pobijano rješenje poništi i predmet vrati na ponovo odlučivanje pred sudom prvog stupnja.

Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa nije dostavilo odgovor na žalbu.

Žalba protiv točke I. osporenog rješenja kojim je odbijen prijedlog tužiteljice za određivanje odgovodnog učinka tužbe nije dopuštena.

Žalba protiv točke II. rješenja kojim je odbijen prijedlog tužiteljice za izdavanje privremene mjere nije osnovana.

Odredbom članka 67. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.) propisano je da se protiv rješenja upravnog suda žalba može podnijeti samo kada je to propisano ovim Zakonom. Kako navedenim Zakonom nije propisano da je dozvoljena žalba protiv rješenja kojim se odbija prijedlog za određivanje odgovodnog učinka tužbe (članak 26. Zakona o upravnim sporovima) žalbu tužiteljice, izjavljenu protiv točke I. rješenja Upravnog suda trebalo je temeljem odredbe članka 67. stavak 1., 72. stavak 2. Zakona o upravnim sporovima odbaciti.

Odredbom članka 47. Zakona o upravnim sporovima propisano je da Sud može na prijedlog stranke izdati privremenu mjeru ako je to nužno kako bi se izbjegla teška i nepopravljiva šteta. O privremenoj mjeri sud odlučuje rješenjem. Protiv rješenja o privremenoj mjeri može se uložiti žalba.

U postupku nije utvrđeno da bi bilo nužno izdati privremenu mjeru kako bi se izbjegla teška i nepopravljiva šteta.

Privremena mjera radi osiguranja nenovčane tražbine može se odrediti ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine te ako učini vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijete (članak 346. Ovršnog zakona, - Narodne novine 112/12., 25/13. i 93/14.).

Sud je stoga ocijenio da je Upravni sud u Rijeci pravilno zaključio da tužiteljica nije dostavila nikakve dokaze kako bi učinila vjerojatnim nužnost izdavanja tražene privremene mjere.

Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 74. stavka 1. u vezi sa odredbom članka 67. stavka 3. Zakon o upravnim sporovima žalbu izjavljenu protiv točke II. rješenja odbiti kao neosnovanu.

U Zagrebu 26. veljače 2015.

Predsjednica vijeća

Za točnost opravka - ovlaštena službenik

